

POLITIETS
SIKKERHETSTJENESTE

Postboks 8005 Dep
0030 OSLO

Justis- og beredskapsdepartementet
Postboks 8005 Dep
0030 OSLO

Deres ref.:
Vår ref.: 17/05231-5
Dato: 29. september 2017

NOU 2017:5 - En påtalemyndighet for fremtiden - hørings svar

Det vises til høringsbrev av 5. mai 2017 med referanse 15/3783 – NOU 2017: - En påtalemyndighet for fremtiden.

PST kommenterer innledningsvis noen utvalgte tema som behandles i påtaleanalysen (heretter "utredningen"), og noe om egen organisering, før de enkelte foreslåtte tiltak kommenteres nærmere.

PST ser positivt på at det nå er foretatt en utredning med fokus på en påtalemyndighet for fremtiden. Påtalemyndighetens organisering og oppgaver har over lengre tid vært relativt uendret, samtidig som det har skjedd større endringer i politiet, de øvrige justisetatene og i statsforvaltningen for øvrig. Samtidig har det også pågått en samfunnsutvikling og en teknologiutvikling i lys av et kriminalitetsbilde i stadig endring. Tiden er i så måte moden for å utrede, utvikle og tilpasse påtalemyndighetens virksomhet i tråd med samfunnsutviklingen.

Etter PSTs vurdering er det formålstjenlig å vurdere påtalemyndigheten som helhet – både påtalemyndigheten i politiet, statsadvokatene og riksadvokaten – slik utvalget har gjort.

Utredningen besvarer etter PSTs oppfatning mandatet på en god måte. Tiltakene som foreslås vil i sum og enkeltvis kunne bidra til å forbedre kvaliteten på straffesaksarbeidet. Noen av tiltakene fremstår som viktigere og mer hastepreget å innføre enn andre. Flere av tiltakene som foreslås har en indre sammenheng og gjensidig avhengighet som gjør at de likevel bør, slik utvalget anfører, vurderes implementert i sammenheng.

Påtalemyndigheten i PST og NAST

Organisasjonsmodellen i PST er noe annerledes enn de tre modellene for politidistriktene som er skissert i figurene 10.2 til 10.4 på side 157 i utredningen. Påtalemyndigheten i PST er organisert i egen påtaleseksjon, underlagt en avdeling der avdelingsdirektøren har påtalemyndighet. Etterforskerne er organisert i en annen seksjon i samme avdeling. Over avdelingsdirektøren for Etterforsknings- og påtaleavdelingen, er det kun sjef PST som i dag har påtalemyndighet. Etterforskerne og påtalejuristene er samlokalisert, noe som styrker konseptet integrert påtale både i teori og praksis. Organisering av påtalemyndigheten er slik sett sammenlignbar med et politidistrikt. Et direkte påtalespor er ivaretatt med dagens organisering i PST.

I straffesakssporet er PST underlagt Det nasjonale statsadvokatembetet (NAST), på samme måte som Kripos. Mellom PST og NAST er det hyppig og løpende kommunikasjon i pågående etterforskningssaker av en viss størrelse. I tillegg gjennomfører embetslederen jevnlig møter med et mer generelt fokus på de pågående sakene. Dette kommer i tillegg til de årlige inspeksjoner fra høyere påtalemyndighet. NAST er i så måte generelt sett både tidligere og dypere involvert i saker hos PST enn det som antas er vanlig for de regionale statsadvokatembetene. Graden av høyere påtalemyndighet sin involvering i PSTs straffesaksarbeid må sees i lys av at PST har ansvar for å etterforske noen særlig alvorlige og spesielle straffbare forhold som angitt i politiloven § 17b. Antallet straffesaker i PST kan derfor ikke sammenlignes med et ordinært politidistrikt, samtidig som flere av sakene har en betydelig kompleksitet og er krevende å etterforske.

Påtalemyndighetens samfunnsoppdrag

Utredningen har et fremtidsperspektiv som forutsetter at påtalemyndighetens samfunnsoppdrag defineres. I denne forbindelse er det, slik utvalget påpeker, et grunnleggende spørsmål om påtalemyndigheten bare skal behandle enkeltsaker, eller om samfunnsoppdrag skal sees i en større sammenheng.

Utvalget legger til grunn at samfunnsoppdraget må defineres videre enn til å behandle enkeltsaker og foreslår følgende definisjon av samfunnsoppdraget:

"Påtalemyndigheten skal gjennom sitt ansvar for straffesaksbehandlingen ivareta borgernes rettssikkerhet og bidra til å skape et trygt samfunn, ved aktivt og effektivt bekjempe og forbygge kriminalitet sammen med politiet."

Denne definisjonen vil etter utvalgets syn synliggjøre påtalemyndighetens viktige rolle "både som kontrollør og rettssikkerhetsgarantist, men også som deltakende kompetent og aktuell samarbeidspartner og ressurs for politiet i prioriteringsprosjekt, utviklingsarbeid og annen ledelse av politidistriktet".

En definisjon av samfunnsoppdraget er etter PSTs syn av stor betydning for hvordan påtalemyndigheten skal innrette seg for fremtiden. Gjennom en god definisjon blir påtalemyndighetens oppdrag og posisjon tydeliggjort både for egne medarbeidere, for politiet og for samfunnet for øvrig. Et tydelig oppdrag antas å bidra til en hensiktsmessig forventningsavklaring for alle parter. En videre og mer offensiv definisjon av samfunnsoppdraget vil også kunne bidra til at påtalemyndigheten blir en mer synlig premissleverandør i strategiske spørsmål.

Etter PSTs syn er det viktig at påtalemyndigheten spiller en aktiv rolle i politiets virksomhet, også i forkant av den enkelte straffesak, for at distriktet eller organisasjonsenheten best mulig skal kunne ivareta de hensyn utvalget nevner. Bakgrunnen er vurderingen om at prioriteringer og aktiviteter som gjøres i politiets øvrige virksomhet, får betydning for hvorledes straffesaksbehandlingen blir utført. Utvalget har anført at vurderingene av påtalemyndighetens kapasitet, effektivitet, kompetanse og organisering ikke kan foretas i et vakuum men foretas i en kontekst. PST kan slutte seg til dette.

Slik PST ser det er en fremskutt, aktiv og uavhengig påtalemyndighet i politiet en viktig ressurs for politiets øvrige virksomhet. Denne ressursen må benyttes riktig. Etter PSTs erfaring er det nødvendig at påtalemyndigheten involveres tidlig i straffesakene, men også i øvrig virksomhet som er av mer generell og overordnet betydning for straffesaksbehandlingen. Samtidig vil et tydelig samfunnsoppdrag bidra til å bevisstgjøre alle aktører om påtalemyndighetens uavhengighet og kontrollfunksjon. Påtalemyndighetens rolle som rettssikkerhetsgarantist, er et viktig prinsipp i vårt demokrati og springer ut av maktfordelingsprinsippet. PST er av den oppfatning at definisjonen av påtalemyndighetens samfunnsoppdrag bør gjenspeile dette viktige hensyn, slik at definisjonen for eksempel vil lyde:

"Påtalemyndigheten skal gjennom sitt ansvar for straffesaksbehandlingen ivareta grunnleggende nasjonale interesser, borgernes rettssikkerhet og bidra til å skape et trygt samfunn, ved aktivt og effektivt bekjempe og forbygge kriminalitet sammen med politiet."

Kompetanseutvikling

Den største og viktigste delen av påtalejuristens kompetanseutvikling, skjer gjennom utførelsen av de daglige arbeidsoppgavene. Det ligger mye læring i å løse de utfordringer som oppstår underveis i behandlingen av en straffesak. Hvilken oppfølging og faglig vegledning den enkelte gis i det daglige arbeidet, kan bero på tilfeldigheter. PST slutter seg til at opplæringen i større grad enn nå bør systematiseres, formaliseres og gjøres obligatorisk for å sikre riktig kompetanseutvikling. En strukturert og tilpasset kompetanseutvikling er avgjørende for at påtalemyndigheten effektivt og med høy kvalitet skal kunne utføre sitt samfunnsoppdrag på det kriminalitetsbekjempende området fremover.

I det daglige arbeidet opplever den enkelte påtalejurist ofte et krysspress mellom løpende oppgaveløsning og behov for kompetanseutvikling. Det bør ikke – som i dag - være mer eller mindre

tilfeldig hvem som tilegner seg kompetanse og hvilken kompetanse som tilegnes. En eventuell videre opplæring bør heller ikke være overlatt til den enkelte påtalejurist og/eller det enkelte distrikt.

Det er avgjørende at den enkelte gis handlingsrom til å opparbeide seg nødvendig kompetanse, videreføre den opparbeidede kompetansen, samt å kunne følge et obligatorisk kompetanseløp. Dette kompetanseløpet må være dynamisk og stadig utvikles i tråd med faglige og strategiske forventninger.

Utvalgets forslag til tiltak

Utvalget har i kapittel 15 oppstilt totalt 21 tiltak som foreslås iverksatt. Det er fire endringsområder som utvalget anser særlig viktige:

- Økt stabskraft ved Riksadvokatembetet
- En styrking av fagledelsen
- En klargjøring av påtalejuristenes rolle som etterforskningsleder
- En systematisk kompetansebygging

Utvalget presiserer viktigheten av raskt å få på plass den overordnede strukturen, herunder styrkingen av Riksadvokatembetet. Hensynene bak dette er oppsummert at implementeringen av tiltakene fordrer en sentral styring og at tiltakene som foreslås på statsadvokatnivå og i påtalemyndigheten i politiet er avledet av det som skjer sentralt.

Det er PSTs vurdering at detaljinnholdet i de enkelte tiltakene bør videreutvikles før implementering.

Tiltak 1 – Påtalemyndighetens samfunnsoppdrag

Utvalget har foreslått en redefinering av etatens strategiske plattform, gjennom en definering av samfunnsoppdraget for fremtiden.

Utvalget har etter PSTs oppfatning vurdert og hensyntatt påtalemyndighetens rolle på en helhetlig måte og forslaget til ordlyd dekker også den nødvendige samhandlingen med politiet. Slik PST viser til innledningsvis så kan det i tillegg være hensiktsmessig med en klarere henvisning til arbeidet med rikets sikkerhet og nasjonale interesser enn det som fremgår av utvalgets forslag.

For øvrig vises det til nærmere kommentarer omkring samfunnsoppdraget innledningsvis.

Tiltak 2 – Kompetanse

Utvalget legger til grunn at kompetansehevingstilbudet til statsadvokatene og påtalejurister i politiet ikke er godt nok. Utvalget foreslår at riksadvokaten gis det sentrale ansvaret for kompetanseutviklingen av hele påtalemyndigheten, også i politiet.

Vurderingen er etter PSTs oppfatning riktig. Når påtalemyndigheten sees som én organisasjon, anses det formålstjenlig at ansvaret for en kompetanseutvikling legges til riksadvokaten.

For øvrig vises det til nærmere kommentarer omkring kompetanseutvikling innledningsvis.

Tiltak 3 – Økt stabskraft ved Riksadvokatembetet

For å etablere og gjennomføre en strategisk tilnærming til kompetanseutviklingen i påtalemyndigheten som sådan, antas det nødvendig med en kapasitetsmessig styrking av Riksadvokatembetet, i tråd med hva utvalget skisserer.

Riksadvokatens vurderinger, videre oppfølging og pålegg som følger etter gjennomgang av rapport om norsk politi og påtalemyndighets behandling av straffesakene mot Sture Bergwall av 6. juli 2017, illustrerer at det også i dag drives betydelig fagledelse ved riksadvokatembetet. Det er betydelig med læringspunkter som trekkes ut av vurderingene. For å sikre den helhetlige tilnærmingen, implementeringen og oppfølgingen av disse i et forpliktende system anses riksadvokatens tydelige avtrykk nødvendig. Også dette illustrerer behovet for økt stabskraft ved embetet.

Tiltak 4 – En mer fleksibel kompetansefordeling mellom riksadvokaten og statsadvokatene

Hensynet bak forslaget om økt fleksibilitet i kompetansefordelingen er knyttet til forslaget om at Riksadvokatembetet i større grad skal ha handlingsrom for å bedrive etats- og fagledelsesstyring, jf utredningen pkt 12.3.5.3.

PST anser det som formålstjenlig med økt fleksibilitet i kompetansefordelingen mellom riksadvokaten og statsadvokatene.

Tiltak 5 – Økt bruk av forskning i straffesaksbehandlingen

Utvalget foreslår økt bruk av forskningsbasert kunnskap for å høyne kvaliteten i straffesaksarbeidet.

PST er en egen organisatorisk enhet innen politiet som er sammensatt av bred kompetanse. Blant de ansatte er det flere statsvitere, samfunnsvitere, religionshistorikere, ansatte med forsvarsbakgrunn og annen sammensatt kompetanse. PST søker stadig å heve organisasjonens kunnskap og fenomenforståelse innenfor vårt ansvarsområde. Vi har positiv erfaring i å utarbeide analyser og beslutningsstøtte for oss selv og andre beslutningstagere.

En systematisk tilnærming til kriminalitetsbildet generelt og straffesaksbehandlingen generelt, basert på forskning er formålstjenlig etter PSTs oppfatning.

Tiltak 6 – En redefinering av statsadvokatrollen

Utvalget foreslår en ressursvridning ved statsadvokatembetene fra det som nå anføres å være enkeltsaksbehandling og aktorering med innslag av fagledelse, til å være "fagledelse, hvorav en stor del består av enkeltsaksbehandling og aktorering".

Utvalget har sett nærmere på organiseringen av anklagemyndigheten i Danmark og erfaring gjort gjennom flere reformer som er gjennomført der i tidsrommet etter 2007. På bakgrunn av de

undersøkelsene som utvalget har gjort, har utvalget i punkt 10.4.4 konkludert med følgende (oppsummert):

- En forsterket fagledelse trekker i retning av færre embeter (med mindre samfunnsoppdraget skal forstås som enkeltsaksbehandling)
- komparative hensyn tilsier at hvert embete har ansvar for minst to politidistrikt, dog slik at ansvar for store politidistrikt i noen grad kan åpne for interne vurderinger

Etter PSTs syn er det naturlig at statsadvokatembetene som faglig overordnet politidistriktene i større grad tar ansvar for den generelle faglige utviklingen i distriktene. For at dette skal kunne la seg gjøre er det avgjørende at embetene gis tilstrekkelig handlingsrom.

Erfaringen tilsier at straffesaksbehandlingen i politiet generelt sett vil tjene på en mer strukturert fagledelse enn hva som tilbys i dag. Det anses problematisk dersom initiativet til å besørge utviklingen i for stor grad overlates til den enkelte påtalejurist eller det enkelte politidistrikt.

PST har ingen sterke synspunkter på hva som er et riktig antall regionale statsadvokatembeter.

Tiltak 7 – En styrking, videreutvikling og profesjonalisering av fagledelsen
Til tross for forbedring og utvikling på noen områder viser utvalget til at det er et stadig forbedringsbehov knyttet til utviklingen av virksomhetsområdet, herunder utviklingen av kapasitet, kompetanse og et strategisk planverk.

Etter PSTs syn fremstår forslaget som en grunnforutsetning for en rekke av de øvrige forslagene.

Tiltak 8 – Handlingsrom for økt fagledelse

Utvalget påpeker med forslaget at dersom man skal forsterke fagledelsen så må det gis rom og anledning til det. Det foreslås forskjellige måter dette kan gjøres på, herunder en reduksjon i oppgaveporteføljen ved for eksempel at flere aktører overføres til påtalemyndigheten i politiet. Dette vil igjen få konsekvenser for oppgaveløsningen for påtalemyndigheten i politiet. Disse konsekvensene av tiltaket er møtt gjennom forslag til tiltak nr 12.

Dersom det skal foretas en ressursvridning som foreslått – altså mer fagledelse og mindre aktorering, må det svares opp med tilstrekkelig kapasitet til å skape det nødvendige handlingsrom til å bedrive fagledelse.

Se for øvrig kommentarene under tiltak 6.

Tiltak 9 – En reduksjon i antall statsadvokatembeter og opprettelse av faglederstillinger

At det opprettes faglederstillinger virker hensiktsmessig i et formaliserings- og profesjonaliseringsperspektiv. Utvalget foreslår en reduksjon til seks regionale embeter (i tillegg

kommer NAST og Økokrim). PST har ikke noe direkte synspunkt på antallet men det antas at en reduksjon kan være hensiktsmessig i lys av satsingen på fagledelse og for å oppnå gode regionale fagmiljøer. Som utvalget skriver kan også et komparativt hensyn tilsi at hvert embete har to politidistrikt under seg.

Se for øvrig kommentarene under tiltak 6.

Tiltak 10 – Statsadvokatenes rolle i påtalejuristenes ansettelses- og karriereløp

Utvalget foreslår at statsadvokatene bør ha en rolle i hvem som settes i påtalemyndigheten i politiet, særlig ved videre ansettelser eller faste ansettelser. Det vises til at statsadvokatene som fagledere vil kunne ha et grunnlag for å bidra i denne prosessen.

PST stiller seg positive til at statsadvokaten høres vedrørende ansettelser av politijurister.

Tiltak 11 – En klargjøring av påtalemyndighetens rolle som leder av etterforskningen

Utvalgets undersøkelser viser at den rollen påtalejuristen har som leder av og ansvarlig for etterforskningen utøves svært ulikt og i liten grad er regulert. Utvalget foreslår derfor at innholdet i rollen bør konkretiseres og eventuelt reguleres.

Etter PSTs oppfatning, sett hen til utvalgets undersøkelser som tilsier at rollen utøves ulikt, kan det være hensiktsmessig med en klargjøring. Også det at rollen i liten grad har vært regulert kan tilsi behov for en klargjøring. En klargjøring bør som utvalget foreslår i så fall foretas av riksadvokaten.

Det bemerkes i denne sammenheng at påtalemyndighetens rolle som leder av etterforskningen er kodifisert i forslaget til ny straffeprosesslov § 2-2 bokstav a.

Rolleavklaringen må etter PSTs syn uansett ta inn over seg betydningen av samarbeidet mellom påtalejuristen i politiet og etterforsker. For å lykkes med etterforskningen av en straffesak er man avhengig av et velfungerende samspill mellom politi og påtalemyndighet, herunder god forståelse og respekt for hverandres roller og ansvar.

Tiltak 12 – En ressurstilførsel til påtalemyndigheten i politiet

Som en konsekvens av forslaget om økt fagledelse og ressursvridning i den høyere påtalemyndighet, foreslår utvalget en styrking av påtalemyndigheten i politiet. Særlig knytter forslaget om ressurstilførsel seg til den merbelastningen som vil følge av forslaget om overføring av aktorater.

Tiltak 13 – Nye stillingskategorier i påtalemyndigheten i politiet – et mer strukturert system

Utvalget foreslår at det utarbeides et mer strukturert system når det gjelder innholdet i de forskjellige stillingskategoriene til påtalemyndigheten i politiet, samt at det knyttes et nærmere spesifisert

innhold og kvalifikasjonskrav til stillingene. Det vises til at dagens praktisering er tilfeldig og lokalt tilpasset. Videre, og som et utslag av de forskjellige stillingskategoriene, foreslår utvalget at det etableres en plan for et helhetlig karriereløp.

Etter PSTs syn vil det være fordelaktig og naturlig at det etableres et helhetlig og strukturert system for et faglig karriereløp for påtalejurister i påtalemyndigheten internt i politiet. Utviklingen kan knyttes til en tilhørende utvidelse av påtalekompetansen eller til særskilt fagansvar, herunder at det knyttes kvalifikasjonskrav til de enkelte stillingskategorier. Hvorvidt dette systemet for karriere- og utdanningsløp kan etableres innenfor rammene av de eksisterende stillingskategorier eller om det er behov for nye stillingskategorier, har ikke PST noen klar oppfatning om. Det anføres imidlertid at synlighet og forutsigbarhet vedrørende hvilken kompetanse man innehar, tilsier at påtalemyndigheten forvalter egne stillingskoder eller grader.

Tiltak 14 – Merkantil støtte

Utvalget foreslår å styrke den merkantile støtten til påtalejuristene i politiet. Forslaget støttes.

Støttefunksjoner utgjør en viktig del av straffesaksbehandlingen. Det antas at økt bruk av merkantil støtte med fordel kunne vært benyttet i større utstrekning og til flere formål enn i dag. En styrking av støttefunksjoner vil man kunne frigjøre påtalekraft.

Tiltak 15 – Utstyrspakke til påtalejuristene

Utvalget foreslår å innføre en standardisert utstyrspakke til alle landets påtalejurister. Formålet er å sette påtalejuristene i stand til å utføre tillagte oppgaver på en hensiktsmessig og effektiv måte.

For å sikre en minimumsutrustning anser PST i tråd med utvalgets forslag at det bør innføres en grunnpakke tilpasset behovet og den teknologiske utviklingen.

Tiltak 16 – Bedre IKT-verktøy og brukeropplæring

Utvalget foreslår at det som en del av etterforskningsløftet tas hensyn til påtalemyndighetens særskilte behov for å øke IKT-forståelse og kompetanse. Bakgrunnen er at det i fremtiden vil være økt bruk av elektroniske systemer i straffesaksbehandlingen.

IKT-verktøy, tilpassede støttefunksjoner og brukeropplæring vil være avgjørende for at påtalemyndigheten kan utføre sitt oppdrag på en tilstrekkelig god måte.

Tiltak 17 – Kontrolletatene – utvidet bruk av forenklet forelegg, overføring til forvaltningen for vurdering av administrativ sanksjon, avkriminalisering
Hensynet bak forslaget til tiltak er å lette påtalemyndighetens arbeid ved å frigjøre kapasitet hos politiet og påtalemyndigheten.

PST er i utgangspunktet positive til tiltak som frigjør kapasitet hos politiet og påtalemyndigheten til å bedrive kriminalitetsbekjempelse. Samtidig er det prinsipielle hensyn som etter PSTs syn taler mot en utvikling som overfører fullmakter fra påtalemyndigheten til kontrolletatene.

En nærmere utredning av fordeler og ulemper, samt konsekvensene, vil etter PSTs syn være nødvendig før det kan tas stilling til om og hvordan slike endringer eventuelt kan implementeres.

Tiltak 18 – Et tilgjengelig og oppdatert regelverk

Utvalget foreslår at nødvendig kildemateriale samles og holdes oppdatert, med tydelig redaktøransvar lagt til Riksadvokatembetet.

En samlet og oppdatert kildebank vil etter PSTs oppfatning være nyttig. Tiltaket fremstår som en omfattende og vedvarende oppgave – som er oppnåelig gitt tilstrekkelig ressurser. PST anser det hensiktsmessig at tiltaket gjennomføres. Tiltaket vil etter PSTs syn kunne bidra til en økt grad av likebehandling.

PST har ikke noe sterkt syn på hvorvidt tiltaket bør gjennomføres ved en videreutvikling av en allerede eksisterende portal, som for eksempel KO:DE, eller ved at det etableres en ny plattform.

Tiltak 19 – En servicestrategi

Utvalget foreslår en samlet servicestrategi for hele påtalemyndigheten.

Utvalget nevner blant annet de standardiserte henleggelsesbrevene og at henvendelser fra bistandsadvokater og forsvarere til tider ikke blir besvart eller først blir besvart etter lang tid.

Samtidig som en servicestrategi kan være hensiktsmessig så bør nødvendigheten av tiltaket etter PSTs syn utredes nærmere. De nevnte utfordringer kan muligens bøtes på ved å innføre andre tiltak enn ved utarbeidelsen av en strategi.

Tiltak 20 – Etske retningslinjer

Utvalget foreslår at det opprettes et uavhengig etisk råd eller tilsynsorgan til behandling av klager over uetisk atferd. Det foreslås at avgjørelsene herfra publiseres.

PST deler utvalgets synspunkt om at det er grunnleggende at påtalejurister på alle nivå holder en høy etisk standard i sin virksomhet.

Det foreligger per i dag klagemuligheter til politimester eller embetsleder, og for PSTs del også til Stortingets kontrollorgan for etterretnings-, overvåkings- og sikkerhetstjeneste (EOS-utvalget) - i de tilfeller noen opplever at en påtalejurist handler uetisk.

Tiltaket har en grenseflate mot spesialenhetens virksomhet for vurdering av straffbarhet eller tjenesteforsømmelse. Det må etter PSTs oppfatning vurderes nærmere hvordan klageadgangen skal reguleres opp mot spesialenhetens virksomhet.

PSTs tiltrer forslaget om at det opprettes felles retningslinjer for å synliggjøre den forventede etiske standarden. Hvorvidt det i tillegg til de eksisterende klageordninger er behov for et uavhengig råd eller tilsynsorgan som skal følge opp om retningslinjene overholdes, stiller vi spørsmål ved.

Tiltak 21 – Økt satsing på tilståelsesdommer

Utvalget foreslår at det gjennom løpende ledelse i politidistriktet og gjennom statsadvokatens fagedelse, bør prioriteres å få flere saker avgjort som tilståelsessaker.

Et av fokusområdene er "tilskjæring" av saker, jf pkt 8.3.2. I vurderingen av tilskjæring i det enkelte sakskompleks så må flere hensyn veies opp mot hverandre. I tillegg til ressursituasjonen i politiet og påtalemyndigheten, så vil hensynet til en eventuelt fornærmet part og øvrig prosessøkonomi ha betydning.

Et vedvarende fokus på tilståelsessaker antas uansett å være et positivt tiltak.

Roger Berg
fung. sjef PST

Kopi:
Det nasjonale statsadvokatembetet

Inga Nesheim (JD/KSE)

Fra: Bjørn Trygve Baasland
Sendt: 3. oktober 2017 12:48
Til: Post_Justis
Kopi: Roger Berg
Emne: Til Øren og Wiiger Olsen
Vedlegg: image2017-10-03-124006.pdf

Hei,

Henstiller om at vedlegget videreformidles til Joakim Øren og Svein Wiiger Olsen.

Takk for bistand.

Bjørn